

Vážení priatelia, existuje veta, ktorej pravdivosť uznávajú všetci: veriaci, či ateisti, dobrí i zlí. Nájdeme ju v prvom liste sv. Jána evanjelistu a tá veta znie: „**Kto nemiluje, ostáva v smrti**“. Každý z nás to zažil a určite sú aj v tomto momente medzi nami duše, ktoré práve teraz prežívajú lásku, či už opätovanú alebo neopätovanú, tajnú či, ako verejné tajomstvo... **Títo ľudia práve teraz žijú!** Ostatní sú v pozícii akýchsi čakateľov (pretože lásku sme už zažili a vieme o čo ide) a zdanlivo nám neostáva nič iné ako čakať, kedy láska zavíta i k nám. Hovorím zdanlivo, pretože o to, aby sme milovali a pociťovali dobrodenie lásky sa môžeme sami pričiniť, je to ľahké a dokonca príjemné!

Určite ste si už všimli, že láska sa vždy spája s krásou. Racionalisti tvrdia často niečo iné, ale sami sú potom zaskočení (príjemne zaskočení), keď sa to stane a oni ožijú v stave milovania. Naše vnímanie má však vlastnosti ktoré spôsobujú, že krása nám zovšednie. Potom sme sklamaní a dokonca ako keby podvedení, prípadne začíname hľadať nejakú inú krásu. Krása nás totiž najprv uvedie do úžasu, potom sa s ňou stotožníme, potom ju pochopíme a keď ju pochopíme postupne nám zovšednie. (Pozrite sa v chráme okolo seba, koľko je tu krásy a dáte mi za pravdu). A čo ešte, ak vnímame nejakú pochybnú krásu, nejakú ľahko pochopiteľnú krásu, dokonca, ak chceme, aby nám bola krása zábavou. Je úplne prirodzené, že najobľúbenejšou činnosťou mladého človeka je zábava. Je synonymom vašej slobody, plná príjemných pocitov a priateľstva. Málokto si však uvedomuje, že základom všetkých príjemností vyplývajúcich zo zábavy je harmónia. To, ako si nahrávate pri vtipkovaní, ako si rozumiete, ako držíte spolu, ako zdieľate svoje radosti, to všetko vytvára medzi vami harmóniu, ktorá je základom vašich príjemných pocitov. Kto neverí, nech sa skúsi zabaviť sám – garantujem mu, že to nebude stáť za veľa.

Čo ale teda máme robiť, aby nám krása nezovšednela! Pretože krásu je poslom lásky a z jej naplnenia dostávame schopnosť milovať, to jest neostávame v smrti. Logicky musíme hľadať takú krásu ktorú nepochopíme, alebo aspoň takú, ktorú nepochopíme ľahko.

Od ľudí, ktorí žili v stredoveku sa odlišujeme najmä tým, že títo omnoho viac nazerali do vlastného vnútra. Takto to vnímali a – nachádzali krásu vlastnej duše ktorú videli v Božej kráse ako v zrkadle. Nepotrebovali vedieť čítať a písať pretože láska znamenala neporovnateľne väčšiu záruku ako dnes predmanželská zmluva. S príchodom renesancie sa tento vnútorný pohľad začal otáčať smerom von a pre nás je dnes omnoho

dôležitejšie to čo je vonku ako to, čím sme my sami. Dokonca, pre niektorých je najdôležitejšie to, čo sa odohráva na sociálnych sieťach. Aj dnes však platí že niet lásky bez krásy. Kto neverí, nech to skúsi! A tiež, aká je kvalita krásy, taká je kvalita lásky. Umenie je vždy o kráse a samozrejme aj o láske. Dokonca, väčšina ľudových piesní, dnes zastúpených šoubiznisom, je o tom istom. Je tu však ľahká pochopiteľnosť a logicky, automatické zovšednenie krásy.

Jednou zo skvelých príležitostí ako spojiť to čo je vnútri s tým čo je vonku, je hudba. Naozajstná hudba prebieha v čase, nevidíme ju a tak ako sa tvorí, tak vzápätí aj mizne. Nepochopíme ju hneď, potrebujeme ju počuť niekoľko krát. Nikdy však neostáva bez účinku. Dokonca, jej účinok prevyšuje ostatné prejavy umenia. Konkrétna hudba je totiž okrem iného aj akýsi emocionálny stroj času: prenesie nás naspäť v čase, opäť pocítíme vôňu, páliace slnko a najmä všetku krásu alebo dokonca lásku, ktorú sme prežili – a - ktorú si neraz uvedomíme až keď ju opäť počujeme. Keďže hudba potrebuje interpretáciu, je to príležitosť pre nás. Ak ju budeme sami tvoriť zažijeme harmóniu na vyššom leveli ako pri zábave: jednak, v hudbe sa harmónia prirodzene nachádza, ale pri jej interpretácii zažijeme harmóniu i medzi sebou navzájom, podobne ako pri zábave – ale v silnejšej intenzite.

Takže, kto už nechce ostávať v smrti, dostal dnes šancu začať sa naplňovať krásou aby mohol milovať. Preto vznikol pred viac ako dvadsiatimi rokmi chrámový zbor Chorus Seraphicus, cez ktorý už prešli stovky mladých ľudí (vrátane niektorých bratov františkánov – napr. páter Juraj) a ktorý ďalej pokračuje v svojom poslaní. Ak nevieš spievať, nevadí – naučíme ťa. A staneš sa súčasťou niečoho úžasného, niečoho, čo ťa presahuje, čo je iba ťažko pochopiteľné, zažiješ krásu a niekoľko intenzít harmónie, a ich vnútorným naplnením pripravíš svoju dušu na veľkú lásku.
